

[Peter Holst.]

ordningen ikke kolliderer med septemberaftalen, men at den giver en mulighed for, at denne aftale kan føres heldigt igennem.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Det forslag, vi her står over for, er regeringens og er forligspartiernes næste trin på deres lemlæstelse af den danske økonomi. Det er et forslag, vi på det skarpeste må tage afstand fra.

Hertil kommer, at forslaget er dårligt udformet. Folketinget, dvs. bevillingsmyndigheden, får ikke noget at vide om forslaget statsfinansielle konsekvenser, for så vidt angår afdragene på disse lån. Det er simpelt hen uantageligt, at folkettinget henvises til gætterier om, hvor mange milliarder de offentlige udgifter nu vil stige med fremover. Jeg vil gætte på, at de offentlige udgifter vil stige med omkring 8-9 mia kr. på årsbasis. Derfor vil jeg spørge finansministeren: hvordan vil man finansiere disse udgifter? Er det ved nye skatteforhøjelser, eller hvad er det, man har i tankerne? Er det nye statslån? Er det nye byrder, man lægger på de kommende slægter? Det er i hvert fald gift for skattelettelse fremover.

Den rigtige vej ud af dette morads, man har bragt os i, er, at man gennemfører fremskridtspartiets 800 ændringsforslag til finansloven. Vi har foreslået, at vi gennemfører for 225 mia kr. besparelser, og så giver vi 8 mia kr. i skattelettelse. Så er der penge tilovers til at nedbringe underskuddet til 0, og det vil sige, at så er der ikke nogen byrder på de kommende års finanslove til forrentning og afdrag af statslån. Det er en politik, der betyder antiinflation, det er en politik, der giver beskæftigelse både på kort og på lang sigt, og det er en politik, som er betalingsbalancerigtig.

Vi må på det skarpeste tage afstand fra forligspartiernes måde at ødelægge dette samfunds økonomi på.

Grethe Philip (RV):

Som det vil fremgå af det følgende, er jeg, tror jeg, i ét og alt fuldstændig uenig med den foregående taler fra fremskridtspartiet. I det radikale venstre er vi tværtimod enig med regeringen i, at en likviditetsopsugning er nødvendig som modvægt mod det store kasseunderskud, og vi har tidligere givet

udtryk for, at vi mener, et stort kasseunderskud er nødvendigt i den økonomiske situation, vi står i i øjeblikket.

Vi er også enig med regeringen i, at dette sker bedst ved optagelse af statslån, og vi har, hvis vi går over til detaljerne, med glæde noteret os, at de mellemlange statslån ikke tilsigtes at få løbetider på over 7 år og således ikke vil komme til at kolliderer med en række erhvervs- og boliglån med lange løbetider.

Vi ser med tilfredshed på det samarbejde med Nationalbanken, der nu indføres med et nyt kort pengemarked med revolverende statslån med 1-2-årig løbetid og med indlånsbeviser fra Nationalbanken på 3, 6 og 9 måneder.

Det, vi begynder på her, er bl. a. resultatet af en langvarig drøftelse om en problematik, der vel kort kan udtrykkes på den måde, at vi på den ene side er interesseret i, at der er ro omkring den lange rente, fordi den er så afgørende for hele byggeriets størrelse og dets finansiering, men på den anden side samtidig er nødt til at stadig ved rentefastsættelsen at tage hensyn til den internationale rente for dermed at sikre os mod, at der sker noget uheldigt eller ulykkeligt for vores valuta.

Vi finder det ønskeligt, at vi nu får adskilt pengemarkedet i to dele, hvor vi kan fastlægge den lange rente under hensyn til den langsigtede målsætning for byggeriets størrelse og samtidig etablere et kort pengemarked, hvor vi tillader renten at svinge op og ned i takt med den internationale rentefod. Jeg går ud fra, at ministeren også dér vil være indstillet på, at man står fast og også tager rentestigninger, selv om de kan føles ubehagelige, hvor det er nødvendigt af hensyn til udviklingen i udlandet og dermed af hensyn til vores valuta.

På den måde, ved at have disse to adskilte pengemarkeder, opnår vi samtidig at kunne få en indre stabilitet i vores samfundsøkonomi og at skærme vores valuta.

Det radikale venstre har ikke ønsket, at vi her ved lovforslaget og ved dets behandling skulle lægge os alt for fast på meget detaljerede bestemmelser om lånenes udformning. Vi har ment det rigtigt — og sådan har også finansministeren lagt det op — at vi her skulle nøjes med nogle retningslinjer, inden for hvilke regeringen har et vist frit